

IV. UNIA EUROPEJSKA

POSIEDZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W KOPENHADZE

12-13 grudnia 2002 r.

WNIOSKI PREZYDENCJI*

1. Rada Europejska spotkała się w Kopenhadze 12 i 13 grudnia 2002 r. Posiedzenie poprzedziło wystąpienie Pata Coxa, przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, po czym odbyła się dyskusja na temat najważniejszych punktów porządku obrad.
2. Rada Europejska wysłuchiwała sprawozdania przewodniczącego Valéry'ego Giscarda d'Estaing na temat postępu prac Konwentu Europejskiego. W kontekście tego sprawozdania Rada Europejska wymieniła poglądy na temat przebiegu dyskusji. Konwent przedstawił wyniki swoich prac przed spotkaniem Rady Europejskiej w czerwcu 2003 r.

I. ROZSZERZENIE

3. Na spotkaniu Rady Europejskiej w Kopenhadze w 1993 r. rozpoczęto ambitny proces mający na celu przezwyciężenie zadawnionych konfliktów i podziału w Europie. Dzisiaj jesteśmy świadkami bezprecedensowego i historycznego wydarzenia – zakończenia procesu negocjacji akcesyjnych z Cyprem, Czechami, Estonią, Litwą, Łotwą, Malcią, Polską, Słowacją, Słowenią i Węgrami. Obecnie Unia spodziewa się powitać te państwa w gronie swoich członków 1 maja 2004 r. Osiągnięcie tego celu świadczy o wspólnym dążeniu narodów Europy do uczestnictwa w Unii, która już teraz jest motorem działań prowadzących do pokoju, demokracji, stabilności i dobrobytu na naszym kontynencie. Jako pełnoprawni członkowie Unii opartej na zasadzie solidarności państwa te będą się w równym stopniu przyczyniać do dalszego rozwoju wspólnej Europy.
4. Unia przyjmuje wyniki negocjacji, zgodnie z treścią dokumentu 21 000/02. Konsekwencje finansowe rozszerzenia przedstawiono w Załączniku I. Osiągnięty kompromis tworzy solidną podstawę sprawnej integracji dziesięciu nowych państw członkowskich, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego funkcjonowania powię-

* Tekst niniejszego dokumentu w języku angielskim można znaleźć pod adresem internetowym: <http://ue.eu.int/pressData/en/ec/73774.pdf>.

- kszonej Unii. Osiągnięte porozumienie zapewnia przystępującym państwom niezbędne rozwiązania przejściowe, umożliwiające pomyślne wypełnianie obowiązków wynikających z członkostwa. Rezultaty negocjacji akcesyjnych pozwalają na dalsze funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a także na realizację polityki UE, nie uniemożliwiając przy tym przyszłych reform.
5. Monitorowanie podjętych zobowiązań do momentu przystąpienia pozwoli formułować dalsze wytyczne dla przystępujących państw w kontekście ich wysiłków na rzecz wypełnienia obowiązków członkowskich, a także będzie niezbędnym zabezpieczeniem dla obecnych państw członkowskich. Komisja przedstawi stosowne propozycje na podstawie sprawozdań z procesu monitorowania. Klauzule ochronne stwarzają możliwość podjęcia niezbędnych działań w przypadku nieprzewidzianych trudności, jakie mogą wystąpić podczas pierwszych trzech lat po rozszerzeniu.
Ponadto Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie [Komisji] do dalszego monitorowania postępu w dziedzinie polityki gospodarczej, budżetowej i strukturalnej w krajach kandydujących, w ramach procesu koordynacji polityki gospodarczej.
 6. Wszystkie wysiłki należy teraz skierować na zakończenie przygotowania projektu traktatu akcesyjnego, tak by można go było przedłożyć Komisji Europejskiej do zaopiniowania, Parlamentowi Europejskiemu do zatwierdzenia, a następnie Radzie, w celu podpisania tego traktatu w Atenach 16 kwietnia 2003 r.
 7. Pomyślne zakończenie negocjacji akcesyjnych pozwoli Unii wypełnić zobowiązanie, by dziesięć przystępujących do UE państw mogło uczestniczyć w wyborach do Parlamentu Europejskiego na prawach członków. Traktat akcesyjny będzie przewidywał, że komisarze pochodzący z nowych państw członkowskich dołączą do obecnego składu Komisji od dnia przystąpienia – czyli od 1 maja 2004 r. Po nominowaniu nowego przewodniczącego Komisji przez Radę Europejską nowo wybrany Parlament Europejski zatwierdzi skład nowej Komisji, która rozpocznie pracę 1 listopada 2004 r. Tego samego dnia wejdą w życie postanowienia zawarte w Traktacie z Nicei dotyczące Komisji oraz głosowania w Radzie. Niezbędne konsultacje w tej sprawie z Parlamentem Europejskim zostaną zakończone do końca stycznia 2003 r. Powyższe ustalenia zapewnią pełny udział nowych państw członkowskich w strukturach instytucji Unii.
 8. Nowe państwa członkowskie będą w pełni uczestniczyć w następnej Konferencji Międzyrządowej UE. Bez przeprowadzenia reformy Unia nie będzie w stanie zrealizować wszystkich korzyści wynikających z rozszerzenia. Nowy traktat zostanie podpisany po przystąpieniu nowych członków. Taki kalendarz wydarzeń nie będzie miał wpływu na termin zakończenia Konferencji Międzyrządowej.

9. Obecne rozszerzenie daje Unii doskonałe szanse na trwały rozwój, co może odegrać ważną rolę w umacnianiu stabilności, pokoju i demokracji w Europie i poza nią. Obecne państwa członkowskie i państwa przystępujące proszone są o ratyfikację traktatu zgodnie z ich krajowymi procedurami ratyfikacyjnymi, w odpowiednim terminie, tak by wszedł on w życie 1 maja 2004 r.

Cypr

10. Zgodnie z punktem 3, dzięki zakończeniu negocjacji akcesyjnych Cypr będzie mógł zostać nowym państwem członkowskim Unii Europejskiej. Jednakże Rada Europejska potwierdza, że wolałaby, aby do Unii Europejskiej przystąpił zjednoczony Cypr. W związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Greków i Turków cypryjskich do kontynuowania negocjacji w celu osiągnięcia szerokiego porozumienia w kwestii cypryjskiej, do 28 lutego 2003 r., zgodnie z propozycją sekretarza generalnego ONZ. Rada Europejska jest przekonana, że propozycje te stwarzają niepowtarzalną okazję do osiągnięcia porozumienia w nadchodzących tygodniach, i nalega, aby przywódcy społeczności greckiej i tureckiej skorzystali z tej możliwości.
11. UE potwierdza swą gotowość do uwzględnienia warunków [ewentualnego] porozumienia w traktacie akcesyjnym, w zgodzie z zasadami, na jakich opiera się Unia Europejska. W przypadku zawarcia porozumienia Rada, działając jednomyślnie na wniosek Komisji, podejmie decyzję w sprawie dostosowania warunków przystąpienia Cypru do Unii Europejskiej, uwzględniając interesy społeczności tureckiej.
12. Rada Europejska zdecydowała, aby w przypadku nieosiągnięcia porozumienia stosowanie dorobku wspólnotowego w północnej części wyspy zostało zawieszane do chwili, aż Rada, na wniosek Komisji, jednomyślnie podejmie odmienną decyzję. Do tego czasu Rada zachęca Komisję, po konsultacji z rządem Cypru, do rozważenia sposobów wspierania rozwoju gospodarczego północnej części Cypru oraz przybliżenia perspektyw przyłączenia się jej do Unii.

Bułgaria i Rumunia

13. Pomyślne zakończenie negocjacji akcesyjnych z dziesięcioma kandydatami nadaje nowy impet sprawie przystąpienia Bułgarii i Rumunii do UE, jako części tego samego nieodwracalnego procesu rozszerzenia. Unia z zadowoleniem odnotowuje znaczny postęp osiągnięty przez te kraje, który znajduje odzwierciedlenie w zaawansowanym stanie ich negocjacji akcesyjnych.
14. Unia oczekuje, że osiągnięte dotychczas rozwiązania zostaną umocnione. Zgodnie z wnioskami z posiedzenia Rady Europejskiej

w Brukseli oraz w zależności od dalszego postępu w spełnianiu kryteriów członkostwa, celem staje się włączenie Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej w 2007 r. Unia potwierdza, że negocjacje akcesyjne z tymi państwami będą prowadzone według tych samych zasad, którymi kierowano się podczas wcześniejszych negocjacji akcesyjnych, a każdy kraj kandydujący zostanie oceniony na podstawie własnych osiągnięć.

15. „Mapy drogowe” (*road maps*) opracowane przez Komisję wskazują Bułgarii i Rumunii jasno określone cele oraz umożliwiają obydwu krajom ustalenie własnego tempa procesu przystąpienia. Sprawą podstawową jest, by Bułgaria i Rumunia skorzystały z tej szansy przez przyspieszenie przygotowań, wraz z wypełnianiem i wprowadzaniem w życie zobowiązań podjętych podczas procesu negocjacyjnego. W tym kontekście Unia podkreśla znaczenie reformy sądowniczej i administracyjnej, która pozwoli przyspieszyć przygotowania Bułgarii i Rumunii do członkostwa, a także umożliwi osiągnięcie dalszych postępów w procesie [akcesyjnym], zgodnie z wypracowanymi dotychczas rozwiązaniami. Przyszłe prezydencje, a także Komisja dopilnują utrzymania tempa negocjacji w ramach wszystkich pozostałych rozdziałów, łącznie z dotyczącymi konsekwencji finansowych, oraz tego by tempo to było odpowiednie do wysiłków ze strony Bułgarii i Rumunii.
16. Unia podkreśla swą determinację, by pomagać Bułgarii i Rumunii w tych wysiłkach; popiera informację Komisji w sprawie „map drogowych” dla Bułgarii i Rumunii, wraz z propozycjami znacznego zwiększenia pomocy przedakcesyjnej. Wysoki poziom funduszy, jakie zostaną udostępnione, należy wykorzystać w sposób elastyczny, z przeznaczeniem na realizację określonych priorytetów, także w podstawowych dziedzinach, takich jak wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne. Dalsze wskazówki dotyczące przygotowań do przystąpienia do UE zostaną zawarte w zmodyfikowanym Partnerstwie dla Członkostwa, które zostanie przedstawione tym krajom w przyszłym roku.
17. Ponadto Bułgaria i Rumunia będą uczestniczyć w następnej Konferencji Międzyrządowej w roli obserwatorów.

Turcja

18. Rada Europejska potwierdza swoją decyzję z 1999 r. podjętą w Helsinkach, że Turcja jest kandydatem do Unii Europejskiej, a jej akces nastąpi na podstawie takich samych kryteriów, jakie stosuje się wobec innych krajów kandydujących. Rada z satysfakcją odnotowuje ważne działania podejmowane przez Turcję, mające na celu spełnienie kryteriów kopenhaskich, w szczególności ostatnie projekty legislacyjne oraz kolejne środki wykonawcze uwzględniające wiele priorytetów określonych w Partnerstwie dla Członkostwa. Unia dostrzega dążenie nowego rządu tureckiego do podejmowania dalszych

kroków na drodze reform i nalega, by rząd szybko nadrobił wszelkie zaległości w dziedzinie realizacji kryteriów politycznych, nie tylko w odniesieniu do prawodawstwa, ale przede wszystkim do jego wdrożenia. Unia potwierdza, że zgodnie z politycznymi kryteriami ustalonymi w Kopenhadze w 1993 r., uzyskanie członkostwa zależy od osiągnięcia przez dany kraj kandydujący stabilności instytucji gwarantujących demokrację, praworządność, przestrzeganie praw człowieka, a także poszanowanie i ochronę mniejszości.

19. Unia zachęca Turcję do sprawnej realizacji zaplanowanych reform. Jeżeli na spotkaniu w grudniu 2004 r. Rada Europejska, na podstawie raportu i zaleceń otrzymanych od Komisji, zadecyduje, że Turcja spełnia kopenhaskie kryteria polityczne, Unia Europejska natychmiast rozpocznie z Turcją negocjacje akcesyjne.
20. Aby zapewnić Turcji pomoc w trakcie jej starań o uzyskanie członkostwa, wzmocniona zostanie opracowana dla tego kraju strategia akcesyjna. Zwrócono się do Komisji o przygotowanie propozycji zmodyfikowanego Partnerstwa dla Członkostwa, a także o wzmocnienie procesu kontroli legislacji. Równolegle należy poszerzyć i pogłębić unię celną między WE a Turcją. Unia znacznie zwiększy przedakcesyjną pomoc finansową dla Turcji. Od 2004 r. pomoc ta będzie księgowana pod pozycją budżetową „wydatki przedakcesyjne”.
21. Unia Europejska oraz państwa przystępujące uzgodniły we wspólnej deklaracji „Jedna Europa”, że proces rozszerzania Unii Europejskiej ma charakter ciągły i nieodwracalny (patrz dokument SN 369/02). Deklaracja ta zostanie dołączona do aktu końcowego traktatu o przystąpieniu do UE.

Rozszerzona Unia i jej sąsiedzi

22. Rozszerzenie zdynamizuje integrację europejską. Stwarza to istotną szansę na postęp w relacjach z krajami sąsiadującymi, na podstawie wspólnych wartości politycznych i ekonomicznych. Unia jest zdecydowana nadal unikać tworzenia nowych linii podziału w Europie i wspierać stabilność oraz dobrobyt na terenie poszerzonej Unii oraz poza jej granicami.
23. Rada Europejska potwierdza kryteria określone podczas spotkania Rady Europejskiej w Kopenhadze w czerwcu 1993 r., a także perspektywy europejskie państw Zachodnich Bałkanów w procesie stabilizacji i stowarzyszenia, jak to zostało przewidziane podczas spotkania Rady Europejskiej w Feira. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje decyzję przyszłej Prezydencji greckiej, by 21 czerwca, w Salonikach, zorganizować szczyt państw członkowskich UE oraz krajów uczestniczących w procesie stabilizacji i stowarzyszenia.

24. Rozszerzenie wzmocni stosunki [Unii Europejskiej] z Rosją. Unia zmierza ponadto do zacieśnienia stosunków z Ukrainą, Białorusią oraz południowymi krajami regionu śródziemnomorskiego przy zastosowaniu długofalowego podejścia, mającego na celu wspieranie rozwoju demokracji, reform ekonomicznych, trwałego rozwoju i handlu; rozważa teraz służące temu nowe inicjatywy. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zamiar przedstawienia propozycji zmierzających do tego celu przez Komisję i sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela.
25. Rada Europejska sprzyja dalszemu rozwojowi współpracy transgranicznej i regionalnej, między innymi wspomagając, z uwzględnieniem właściwych środków, rozbudowę infrastruktury komunikacyjnej służącej komunikacji krajów sąsiadujących z UE oraz między nimi, w celu pełnego wykorzystania możliwości rozwojowych regionów.

II. DZIAŁALNOŚĆ RADY W PERSPEKTYWIE ROZSZERZENIA UE

26. Rada Europejska odnotowała wstępny raport Prezydencji w sprawie prezydencji Unii Europejskiej, o który poprosiła w Sewilli.

III. EUROPEJSKA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

27. Rada Europejska złożyła gratulacje Prezydencji oraz sekretarzowi generalnemu/wysokiemu przedstawicielowi Javierowi Solanie, w związku z ich staraniami, które umożliwiły osiągnięcie pełnego porozumienia z NATO w sprawie wszystkich stałych ustaleń między Unią Europejską a NATO, zgodnego z zasadami ustalonymi na poprzednich spotkaniach Rady Europejskiej oraz z decyzjami podjętymi przez Radę Europejską na posiedzeniu w Nicei.
28. Rada Europejska potwierdziła gotowość Unii do jak najszybszego przejęcia operacji wojskowych w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM), w porozumieniu z NATO, oraz zachęciła właściwe organy Unii Europejskiej do zakończenia prac nad ogólnymi założeniami tej operacji, włącznie z wykorzystaniem wariantów militarnych i stosownych planów [operacyjnych].
29. Rada Europejska wskazała także na gotowość Unii do przejęcia operacji wojskowych w Bośni od Sił Stabilizacyjnych (SFOR). W tym celu wezwała sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela Javiera Solanę i przyszłą Prezydencję do rozpoczęcia konsultacji

z władzami Bośni-Hercegowiny, wysokim przedstawicielem Lordem Ashdownem, NATO oraz z innymi podmiotami międzynarodowymi, a także do złożenia w lutym raportu Radzie. Rada zwróciła się do właściwych organów Unii Europejskiej o składanie propozycji dotyczących ogólnego podejścia do tej kwestii, z równoczesnym uwzględnieniem [obowiązujących] ram prawnych.

30. Rada Europejska uwzględniła deklarację Rady, która została dołączona jako Załącznik II.

IV. BLISKI WSCHÓD/IRAK

31. Rada Europejska przyjęła deklaracje znajdujące się w Załączniku III i Załączniku IV.

V. INNE ZAGADNIENIA

Bezpieczeństwo morskie/zanieczyszczenie mórz

32. Rada Europejska wyraża ubolewanie i głęboką troskę w związku z katastrofą tankowca „Prestige”, do której doszło u północno-zachodnich wybrzeży Hiszpanii. Degradacja środowiska morskiego i społeczno-ekonomicznego oraz zagrożenie życia tysięcy osób powstałe w jej wyniku należy uznać za niedopuszczalne. Unia Europejska solidaryzuje się z państwami, regionami i ludnością dotkniętymi skutkami katastrofy oraz wyraża poparcie i uznanie dla wysiłków poszkodowanych państw, ich instytucji, stowarzyszeń oraz inicjatyw obywatelskich, zmierzających do przywrócenia równowagi na obszarach katastrofy ekologicznej.
33. Rada Europejska powołuje się na wnioski ze swego posiedzenia w Nicei w grudniu 2000 r., dotyczące środków zastosowanych po katastrofie tankowca „Erika”, oraz uznaje wysiłki podjęte przez Wspólnotę Europejską i Międzynarodową Organizację Morską (IMO) po tej katastrofie, służące wzmocnieniu bezpieczeństwa morskiego i zapobieganiu zanieczyszczeniu wód. Unia jest zdecydowana podjąć wszelkie niezbędne środki, by uniknąć podobnych katastrof w przyszłości oraz przyjmuje z wdzięcznością bezzwłoczne reakcje Rady i Komisji. Unia Europejska nie zaprzestanie kierowania międzynarodowymi działaniami służącymi realizacji tego celu, w szczególności w ramach IMO. Wnioski Rady ds. Transportu z 6 grudnia 2002 r. oraz Rady ds. Środowiska z 9 grudnia 2002 r. powinny zostać wprowadzone w życie bezzwłocznie i we wszystkich ich aspektach.
34. Rada Europejska wychodzi naprzeciw działaniom podjętym przez Komisję w celu zmierzenia się z ekonomicznymi, społecznymi i ekologicznymi skutkami katastrofy tankowca „Prestige”, w ramach

obecnych ram finansowych UE, oraz jej dążeniu do przeanalizowania potrzeby podjęcia dalszych, szczególnych środków. Wśród nich rozważane będą kwestie odpowiedzialności [za wyrządzone szkody] i stosownych sankcji.

Na podstawie raportu Komisji Rada Europejska ustosunkuje się do tych problemów na zbliżającym się marcowym posiedzeniu.

Tranzyt przez Alpy

35. Zgodnie z wnioskami z posiedzenia Rady Europejskiej w Laeken, Rada Europejska wystąpiła do Rady [UE] o przyjęcie do końca tego roku rozporządzenia w sprawie przejściowego rozwiązania kwestii tranzytu pojazdów ciężarowych przez Austrię w latach 2004-2006. Komisja Europejska przedstawi propozycję nowej dyrektywy Eurovignette nie później niż w pierwszym kwartale 2003 r.

Porozumienie z Melk

36. Rada Europejska z satysfakcją przyjęła zawarcie Porozumienia z Melk między Austrią a Czechami oraz oczekuje jego pełnego wdrożenia.

Szczególne sytuacje w rolnictwie obecnych państw członkowskich

37. Portugalia zwróciła się do Rady Europejskiej o podjęcie działań odpowiadających wnioskowi z posiedzenia Rady Europejskiej w Berlinie, 24-25 marca 1999 r., w sprawie specyfiki rolnictwa Portugalii.

Rada Europejska przyjęła do wiadomości, iż Portugalia nadal dostrzega szczególny problem wywołany sposobem, w jaki stosuje się Wspólną Politykę Rolną w odniesieniu do portugalskiego rolnictwa. W związku z tym Komisja została zobowiązana do złożenia analitycznego raportu, a także do przyjrzenia się sytuacji na tych obszarach Unii Europejskiej, gdzie mogą występować podobne problemy.

Raporty i informacje dla Rady Europejskiej

38. Rada Europejska przyjęła do wiadomości przedłożone jej raporty i informacje (dok. 15 530/02).

Załącznik I

KWESTIE BUDŻETOWE I FINANSOWE

Unia Europejska podpisuje się pod wynikiem negocjacji, w czasie których określono wysokość wydatków wynikających z przystąpienia nowych państw członkowskich, respektując pułapy wydatków związa-

nych z rozszerzeniem, ustalone przez Radę Europejską w Berlinie na lata 2004-2006.

Rada Europejska zwraca się do Komisji Europejskiej o uwzględnienie tych wydatków w swoim projekcie dostosowania ram finansowych, który ma zostać przyjęty przez Parlament Europejski i Radę zgodnie z ustępem 25 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej.

Po przystąpieniu dziesięciu nowych państw członkowskich [do Unii Europejskiej], 1 maja 2004 r., maksymalna wysokość środków przeznaczonych, zgodnie z zobowiązaniami UE, dla nowych państw członkowskich na rolnictwo, działania strukturalne, politykę wewnętrzną i administrację powinna być sumą, jaką ustalono w wyniku negocjacji na obecnym posiedzeniu Rady Europejskiej, jak podano w poniższej tabeli:

Maksymalna wysokość środków na zobowiązania w związku z rozszerzeniem UE (w mln euro, w cenach z 1999 r.), na lata 2004-2006 (dla 10 nowych państw członkowskich)			
	2004	2005	2006
Poz. 1. Rolnictwo	1897	3747	4147
w tym:			
1a – Wspólna Polityka Rolna	3478	4788	2322
1b – Rozwój Obszarów Wiejskich	2617	2152	1825
Poz. 2. Działania strukturalne	6095	6940	8812
w tym:			
fundusze strukturalne	3478	4788	5990
Fundusz Spójności	2617	2152	2822
Poz. 3. Polityka wewnętrzna i dodatkowe wydatki przejściowe, w tym:	1421	1376	1351
obecna polityka	882	917	952
przejściowe środki na rzecz bezpieczeństwa nuklearnego	125	125	125
przejściowe środki w celu wzmocnienia instytucji	200	120	60
przejściowe środki w związku z Schengen	286	286	286
Poz. 5. Administracja	503	558 612	612
Łączna maksymalna wysokość środków na zobowiązania (poz. 1,2,3 i 5)	9952	12 657	14 958

Pozostaje to bez wpływu na pułap środków dla 25 członków UE w poz. 1a na lata 2007-2013, określony decyzją przedstawicieli rządów państw członkowskich, którzy spotkali się w ramach Rady UE 14 listopada 2002 r., w sprawie wyników spotkania Rady Europejskiej w Brukseli 24-25 października 2002 r.

Rada Europejska jest zdania, że po odpowiednim dostosowaniu pułapów finansowych na lata 2004-2006 przewidzianych dla 15 obecnych państw członkowskich, w celu uwzględnienia wydatków związanych z rozszerzeniem, nie powinny one – w istniejących pozycjach – przekraczać dotychczasowych kwot.

Ponadto należy stworzyć nową tymczasową pozycję X – dla specjalnego mechanizmu zryczałtowanego przepływu środków pieniężnych na rok 2004 oraz tymczasowej rekompensaty budżetowej na lata 2004-2006, w ramach pułapów ustalonych w Berlinie dla wydatków związanych z rozszerzeniem. Łączna wysokość kwot określonych w wyniku negocjacji jest następująca:

Pozycja X (specjalny mechanizm przepływu środków pieniężnych i tymczasowa rekompensata budżetowa) (w mln euro, w cenach z 1999 r.) na lata 2004-2006 (dla 10 nowych państw członkowskich)			
	2004	2005	2006
Specjalny mechanizm przepływu środków pieniężnych	998	650	550
Tymczasowa rekompensata budżetowa	262	479	346

Jednakże odpowiedni pułap środków na płatności dla poszerzonej Unii na lata 2004-2006 powinien pozostać na poziomie niezmiennym w stosunku do odpowiedniego pułapu podanego w tabeli A we wnioskach z posiedzenia Rady Europejskiej w Berlinie. Rada Europejska przypomina ustęp 21 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 6 maja 1999 r., w którym określona została potrzeba zachowania stosownej relacji między zobowiązaniami i płatnościami.

Zgodnie z decyzją z 29 września 2000 r. w sprawie zasobów własnych, nowe państwa członkowskie będą w pełni uczestniczyły w finansowaniu wydatków UE, począwszy od pierwszego dnia członkostwa, gdyż dorobek wspólnotowy w zakresie zasobów własnych będzie miał zastosowanie do nich od momentu przystąpienia.

Jeżeli chodzi o ustalenie limitów wydatków, Rada Europejska przypomina ustęp 21 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 6 maja 1999 r.

Ogólne wysiłki na rzecz osiągnięcia dyscypliny budżetowej, określone na posiedzeniu Rady Europejskiej w Berlinie, powinny być kontynuowane w okresie [budżetowym] rozpoczynającym się w 2007 r.

Załącznik II

DEKLARACJA RADY EUROPEJSKIEJ PRZYJĘTA NA POSIEDZENIU W KOPENHADZE 12 GRUDNIA 2002 R.

Rada odnotowuje, co następuje:

1. W obecnym stanie rzeczy ustalenia „Berlin plus” i ich realizacja mają zastosowanie wyłącznie do tych państw członkowskich Unii Europejskiej, które są równocześnie członkami NATO lub stronami „Partnerstwa dla pokoju”, i które w następstwie tego zawarły z NATO dwustronne porozumienia o bezpieczeństwie.
2. Powyższy ustęp 1 nie ma wpływu na prawa i obowiązki państw Unii Europejskiej jako członków UE. W rezultacie, w razie braku

określonego postanowienia w Traktacie lub załączonym do niego Protokole (szczególny przypadek Danii), wszystkie państwa członkowskie UE będą w pełni uczestniczyć w określaniu i realizacji unijnej Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, która obejmuje wszystkie kwestie dotyczące bezpieczeństwa Unii, łącznie ze stopniowym kształtowaniem wspólnej polityki obronnej.

3. Fakt, że w obecnym stanie rzeczy Cypr i Malta po wejściu do UE nie będą brać udziału w operacjach wojskowych UE prowadzonych ze wsparciem środków NATO nie wpłynie, w granicach norm bezpieczeństwa UE, na prawo do uczestnictwa ich przedstawicieli i głosowania w instytucjach i organach UE, łącznie z Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa (COPS), w odniesieniu do decyzji, które nie dotyczą realizacji takich operacji.

Również ich prawo do otrzymywania utajnionych informacji UE, w granicach norm bezpieczeństwa UE, nie dozna uszczerbku, pod warunkiem że te informacje nie będą zawierały żadnych utajnionych informacji NATO ani żadnego odniesienia do tych informacji.

Załącznik III

DEKLARACJA RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE BLISKIEGO WSCHODU

Zapewnienie pokoju na Bliskim Wschodzie jest koniecznością. Rada Europejska wzywa narody Izraela i Palestyńczyków do przerwania niekończącej się spirali przemocy. Rada ponawia swoje zdecydowane i jednoznaczne potępienie wszelkich aktów terroryzmu. Ataki samobójcze w sposób nieodwołalny szkodzą sprawie palestyńskiej. Unia Europejska popiera wysiłki tych Palestyńczyków, którzy dążą do uruchomienia procesu reform i zwalczania przemocy. Apeluje do Izraela o wyjście naprzeciw tym wysiłkom. Uznając uzasadnione starania Izraela o zapewnienie sobie bezpieczeństwa, Rada Europejska wzywa jednocześnie to państwo do zaprzestania nadużywania siły i położenia kresu zabijaniu bez wyroku, gdyż są to działania, które nie przyczyniają się do zapewnienia narodowi izraelskiemu bezpieczeństwa.

Przemoc i konfrontacja muszą ustąpić miejsca negocjacom i kompromisowi. Wspólnota międzynarodowa, nie wyłączając stron, ma wspólną wizję obu państw, Izraela oraz niepodległej, rozwijającej się, suwerennej i demokratycznej Palestyny, żyjących obok siebie w pokoju i bezpieczeństwie w granicach z 1967 r. Wszelkie wysiłki należy więc skierować na urzeczywistnienie tej wizji.

W konsekwencji Rada Europejska przywiązuje najwyższą wagę do przyjęcia przez tzw. kwartet bliskowschodni 20 grudnia tego roku wspólnego harmonogramu działań (*road map*) określającego wyraźne

ramy czasowe dla ustanowienia państwa palestyńskiego, nie później niż w 2005 r. Przyjęcie tego planu działań musi się opierać na równoległym postępie w dziedzinie bezpieczeństwa, polityki i gospodarki oraz być ściśle monitorowane przez kwartet.

W tym kontekście Rada Europejska z niepokojem obserwuje kontynuację działań związanych z nielegalnym osadnictwem, co grozi uniemożliwieniem wprowadzenia w życie rozwiązania zakładającego istnienie dwóch państw. Rozwój osadnictwa i związane z nim prace budowlane, co szeroko udokumentował – między innymi – unijny program monitorowania osadnictwa, stanowi pogwałcenie prawa międzynarodowego, zaognia i tak już trudną sytuację i pogłębia obawy Palestyńczyków, że Izrael nie jest w istocie rzeczy zdecydowany zakończyć okupację. Jest więc przeszkodą w zapewnieniu pokoju. Rada Europejska usilnie nakłania rząd Izraela do położenia kresu polityce osadnictwa, czego pierwszym krokiem powinno być natychmiastowe i całkowite wstrzymanie działań z nim związanych. Wzywa do zaprzestania dalszej konfiskaty gruntów na cele budowlane i do przerwania prac przy wznoszeniu tak zwanego muru ochronnego.

Należy podjąć zdecydowane kroki w celu poprawy bardzo trudnej i pogarszającej się sytuacji ludności Zachodniego Brzeżu i Strefy Gazy, gdzie życie zwykłych Palestyńczyków staje się dramatyczne, co podsyca nastroje ekstremistyczne. Należy zagwarantować dostęp do tych terenów organizacjom humanitarnym i zapewnić bezpieczeństwo ich personelu i sprzętu.

W swoim dążeniu do wspierania reform na terytoriach palestyńskich Unia Europejska będzie kontynuować pomoc finansową dla władz Autonomii Palestyńskiej, ustalając jasne cele i warunki tej pomocy. UE wzywa innych międzynarodowych darczyńców do przyłączenia się do tego zobowiązania i do zjednoczenia wysiłków zmierzających do odbudowy [Palestyny]. Izrael ze swej strony powinien przywrócić comiesięczne transfery wpływów z palestyńskich podatków.

Unia Europejska jest zdecydowana kontynuować prace ze swoimi partnerami z tzw. kwartetu, tak aby pomóc Izraelczykom i Palestyńczykom w działaniach na rzecz pojednania, negocjacji i osiągnięcia ostatecznego, sprawiedliwego i pokojowego rozwiązania konfliktu.

Załącznik IV

DEKLARACJA RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE IRAKU

Rada Europejska podkreśla swoje pełne i zdecydowane poparcie dla rezolucji 1441 Rady Bezpieczeństwa z 8 listopada 2002 r. Celem Unii Europejskiej jest zlikwidowanie irackiej broni masowego rażenia, zgodnie z postanowieniami stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa

Narodów Zjednoczonych. Irak powinien więc skorzystać z tej ostatniej szansy wypełnienia obowiązków nałożonych na niego przez wspólnotę międzynarodową.

Rada Europejska odnotowuje przyjęcie przez Irak rezolucji 1441 i fakt, iż to państwo, zgodnie z wymaganiami, przedłożyło deklarację w sprawie planów rozwoju broni masowego rażenia i podobnych środków.

UE będzie nadal wspierać wysiłki Narodów Zjednoczonych zmierzające do zapewnienia pełnego i natychmiastowego wypełnienia przez Irak obowiązków nałożonych na to państwo rezolucją 1441. Należy uznać rolę Rady Bezpieczeństwa w utrzymywaniu pokoju i bezpieczeństwa na świecie.

Rada Europejska w pełni popiera działania Komisji Monitorowania, Weryfikacji i Inspekcji Narodów Zjednoczonych (UNMOVIC) i Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, na których czele stoją dr Blix i dr El-Baradei. Rada Europejska podkreśla, iż inspektorzy rozbrojenio- wi powinni mieć swobodę wykonywania swoich zadań, przy użyciu wszelkich instrumentów, które stawia im do dyspozycji rezolucja 1441. UE z niecierpliwością czeka na ich ocenę irackiej deklaracji.